

1	2	3	4
	2443-2	2) gatunkowe w tym:	84,4
	2443-2	a) koniaki, winiaki, brandy, whisky, rumy i giny	74,6
	2443-3 i -4	b) półsłodkie, słodkie i likiery	76,0
	2443-5	c) niskoprocentowe (do 25% mocy) z tego: kremy	69,0 48,0
	2443	3) koszerne w tym: Nissovka 50%	75,1 77,2
3	2449-5	Półprodukty do wódek gatunkowych	60,0''

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 6 stycznia 1992 r.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

326

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 grudnia 1991 r.

w sprawie sposobu przeliczania emerytur i rent w związku z wprowadzeniem podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 55 ust. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu mowa jest o:

- 1) ustawie podatkowej — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442),
- 2) organie rentowym — należy przez to rozumieć organy rentowe: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Sprawiedliwości, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 3) kwocie bazowej — należy przez to rozumieć kwotę przeciętnego wynagrodzenia, stanowiącego podstawę ostatnio przeprowadzonej waloryzacji,
- 4) ustawie z dnia 14 grudnia 1990 r. — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 14 grudnia 1990 r. o rewaloryzacji emerytur i rent dla osób, które ukończyły 80 lat, oraz o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz. U. Nr 92, poz. 540),
- 5) ustawie z dnia 17 października 1991 r. — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450).

§ 2. 1. W celu dokonania przeliczenia, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy podatkowej, organy rentowe obowiązane są zwiększyć wysokość emerytur i rent, zwanych dalej świadczeniami, należnych od 1 stycznia 1992 r. na zasadach określonych w § 3—5.

2. Za wysokość świadczenia podlegającego przeliczeniu od 1 stycznia 1992 r. uważa się — z uwzględnieniem ust. 3 — wysokość świadczenia ustaloną w wyniku ostatniej waloryzacji lub, jeśli świadczenie po rewaloryzacji nie było waloryzowane — wysokość świadczenia ustaloną podczas rewaloryzacji.

3. Jeżeli świadczenie podlegające przeliczeniu wypłacane jest w dniu 1 stycznia 1992 r. w kwotach wynikających z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. lub z art. 32 ust.

4 ustawy z dnia 17 października 1991 r., nową wysokość świadczenia ustala się przez:

- 1) podwyższenie kwoty wypłacanego świadczenia w sposób określony w załączniku nr 1 do zarządzenia,
- 2) przeliczenie wysokości świadczenia ustalonej w wyniku rewaloryzacji, z uwzględnieniem przysługujących następujących waloryzacji — w sposób określony w § 3,
- 3) porównanie kwot określonych w pkt 1 i 2 i ustalenie wysokości świadczenia w kwocie wyższej.

§ 3. 1. Jeżeli kwota bazowa określona została od wynagrodzeń z okresu sprzed dnia 1 stycznia 1992 r., to świadczenia, które w myśl przepisów emerytalno-rentowych ustalone są w relacji do przeciętnego wynagrodzenia, po dniu 31 grudnia 1991 r. oblicza się jako określoną w przepisach relację do kwoty bazowej, uwzględniającej zwiększenie z tytułu wprowadzenia podatku dochodowego, przeliczonej zgodnie z ust. 2.

2. Kwotę bazową uwzględniającą zwiększenie z tytułu wprowadzenia podatku dochodowego oblicza się przez podzielenie przez 0,8 różnicy pomiędzy kwotą bazową określoną od wynagrodzeń sprzed 1 stycznia 1992 r. a kwotą 104.400 zł, po zaokrągleniu do pełnego tysiąca złotych w górę.

3. Ilekroć przepisy emerytalno-rentowe ustalają świadczenia w relacji do najniższej emerytury, po 31 grudnia 1991 r. oblicza się je jako określoną w przepisach relację do najniższej emerytury, ustalonej zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.

4. Zwiększenie świadczeń emerytalno-rentowych następuje od 1 stycznia 1992 r. przez:

- 1) ponowne ustalenie ich wysokości od przeliczonej w sposób określony w ust. 2 kwoty bazowej, z zastosowaniem wskaźników wysokości świadczeń,
- 2) przeliczenie wysokości świadczeń w sposób określony w załączniku nr 1 do zarządzenia,
- 3) porównanie kwot określonych w pkt 1 i 2 oraz ustalenie wysokości świadczeń w kwocie wyższej, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6,

5. Jeżeli w wyniku przeliczenia, o którym mowa w ust. 4, kwota świadczenia obliczona według zasad wynikających

z ust. 4 pkt 2 byłaby wyższa od wynikającej z pkt 1, ustala się — z zastrzeżeniem ust. 6 — nowe, podwyższone wskaźniki wysokości świadczenia oraz wskaźniki wysokości podstawy wymiaru. Wskaźniki te stosuje się do ustalania wysokości świadczeń od kwot bazowych uwzględniających zwiększenie z tytułu wprowadzenia podatku dochodowego, poczynając od miesiąca następnego po miesiącu, od którego nastąpiło przeliczenie wskaźników. Sposób ustalania nowych wskaźników wysokości podstawy i wysokości świadczenia jest określony:

- 1) w załączniku nr 2 — dla świadczeń zrewaloryzowanych stosownie do przepisów ustawy z dnia 17 października 1991 r.,
- 2) w załączniku nr 3 — dla świadczeń zrewaloryzowanych stosownie do przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r.

6. Jeżeli wskaźnik wysokości podstawy ustalony zgodnie z ust. 5 przekroczy 250% przeliczonej kwoty bazowej, ulega on ograniczeniu do 250%, a wysokość zwiększonych świadczeń ustala się przez ponowne ich obliczenie od kwoty bazowej, z zastosowaniem ograniczonego wskaźnika wysokości podstawy, określając nowy wskaźnik wysokości świadczenia.

7. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej i renty rodzinnej, przysługującej na podstawie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, przelicza się w sposób określony w załączniku nr 1 do zarządzenia, zwiększając podstawę dodatkowo o kwotę 45.000 zł.

8. Przy przeliczaniu wysokości świadczeń w myśl ust. 4—6 uwzględnia się kwotę świadczeń wraz ze wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem dodatków rodzinnych, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych, a także dodatków kombatanckiego i ryczałtu energetycznego dla kombatanatów oraz dodatku z tytułu tajnego nauczania, których wysokość ustalona jest odrębnie.

§ 4. Świadczenia emerytalno-rentowe przyznane przez organy rentowe Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Policji, Urzędu Ochrony Państwa

i Służby Granicznej od 1 stycznia 1992 r. zwiększa się stosując odpowiednio zasady określone w § 3, z tym że nie stosuje się ograniczeń wynikających z przepisu § 3 ust. 6.

§ 5. 1. W razie wypłacania części świadczenia lub obliczania wysokości świadczenia jako części innego świadczenia, kwoty zwiększone oblicza się dla wysokości pełnego świadczenia, po czym świadczenie podwyższone dzieli się odpowiednio.

2. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do świadczeń, każde z nich podwyższa się w myśl § 3, z uwzględnieniem ust. 3.

3. W przypadku zbiegu uprawnień do więcej niż jednego świadczenia, określonych w ustawie z dnia 17 października 1991 r. lub w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 45, poz. 199, Nr 103, poz. 448, Nr 104, poz. 450 i Nr 107, poz. 464) albo z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej — przy przeliczaniu świadczenia wypłacanego w pełnej wysokości kwoty podwyższenia wynikające z załącznika nr 1 zwiększa się dodatkowo o kwotę 45.000 zł, chyba że w całości wypłaca się świadczenie rolne — wtedy o dodatkową kwotę 45.000 zł podwyższa się świadczenie wypłacane w połowie.

4. Jeżeli świadczenie wypłacane jest w wysokości ograniczonej do 100% podstawy wymiaru, dla ustalenia wskaźników wysokości świadczenia oraz wysokości podstawy określa się zwiększoną kwotę świadczenia, jaka by przysługiwała, gdyby świadczenie nie było ograniczone. Po ustaleniu wskaźników świadczenie wypłaca się w kwocie nie przekraczającej 100% nowej podstawy wymiaru.

§ 6. Przeliczenia, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy podatkowej, dokonuje się z urzędu, a jeśli prawo do świadczeń było zawieszona — przy wznowieniu ich wypłaty.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. A. Wiktorow

Załączniki do zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 grudnia 1991 r. (poz. 326)

Załącznik nr 1

TABELA PRZELICZEŃ EMERYTUR I RENT NALEŻNYCH OD 1 STYCZNIA 1992 R.

Wysokość emerytury i renty należnej od 1 stycznia 1992 r. przed przeliczeniem (oznaczona przez „a”)	Wysokość emerytury i renty należnej od 1 stycznia 1992 r. po przeliczeniu (oznaczona przez „p”)
do 4 392 000 zł	$p = \frac{a - 72\,000 \text{ zł}}{0,8}$
od 4 392 001 zł do 4 896 000 zł	$p = \frac{a - 612\,000 \text{ zł}}{0,7}$
ponad 4 896 000 zł	$p = a \times 125\%$

Załącznik nr 2

SPOSÓB USTALANIA NOWYCH WSKAŹNIKÓW WYSOKOŚCI ŚWIADCZENIA I WSKAŹNIKÓW WYSOKOŚCI PODSTAWY DLA ŚWIADCZEŃ ZREWALORYZOWANYCH STOSOWNIE DO PRZEPISÓW USTAWY Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 1991 R.

1. Nowe wskaźniki wysokości świadczenia oblicza się według wzoru:

$$\text{wwś}(p) = \frac{P}{b_p} \cdot 100$$

przy oznaczeniach:

wwś(p) — nowy wskaźnik wysokości świadczenia,
P — kwota świadczenia po przeliczeniu stosownie do § 3 ust. 5 zarządzenia,
b_p — kwota bazowa przeliczona w sposób określony w § 3 ust. 2 zarządzenia.

2. Nowe wskaźniki wysokości podstawy oblicza się według wzoru:

$$\text{wwp}(n) = \frac{P - 0,24 \cdot b_p}{b_p (0,013 \cdot l + 0,007 \cdot n + 0,007 \cdot h)} \cdot 100$$

przy oznaczeniach:

wwp(n) — nowy wskaźnik wysokości podstawy,
P — kwota świadczenia po przeliczeniu stosownie do § 3 ust. 5 zarządzenia,
b_p — kwota bazowa przeliczona w sposób określony w § 3 ust. 2 zarządzenia,
l — liczba lat okresów składkowych (zatrudnienia), przyjęta w wymiarze świadczenia,
n — liczba lat okresów nieskładkowych, przyjęta w wymiarze świadczenia,
h — liczba lat brakujących do pełnych 25 lat okresów składkowych, przyjęta w wymiarze świadczenia.

Załącznik nr 3

SPOSÓB USTALANIA NOWYCH WSKAŹNIKÓW WYSOKOŚCI ŚWIADCZENIA I WSKAŹNIKÓW WYSOKOŚCI PODSTAWY DLA ŚWIADCZEŃ ZREWALORYZOWANYCH STOSOWNIE DO PRZEPISÓW USTAWY Z DNIA 14 GRUDNIA 1990 R.

1. Nowe wskaźniki wysokości podstawy oblicza się według wzoru:

$$\text{wwp}(n) = \frac{P - R - 0,25 b_p}{b_p (0,015 \cdot l + 0,009 \cdot h + d)} \cdot 100$$

przy oznaczeniach:

wwp(n) — nowy wskaźnik wysokości podstawy,
P — kwota świadczenia po przeliczeniu,
R — kwota dodatku z tytułu odznaczenia państwowego (3 000 zł),
b_p — przeliczona kwota bazowa,
l — liczba lat okresów zatrudnienia przyjęta w wymiarze świadczenia,
h — liczba lat brakujących do pełnych 25 lat okresów zatrudnienia, przyjęta w wymiarze świadczenia,

d — wskaźnik wzrostu z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

2. Nowe wskaźniki wysokości świadczenia oblicza się według wzoru:

$$\text{wwś}(p) = \frac{P - R - d \cdot \text{wwp}(n) \cdot b_p}{b_p} \cdot 100$$

przy oznaczeniach:

wwś(p) — nowy wskaźnik wysokości świadczenia,
P — kwota świadczenia po przeliczeniu,
R — kwota dodatku z tytułu odznaczenia państwowego (3 000 zł),
d — wskaźnik wzrostu z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
wwp(n) — nowy wskaźnik wysokości podstawy,
b_p — przeliczona kwota bazowa.

327

ZARZĄDZENIE MINISTRA-SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1991 r.

w sprawie ustalenia i zmiany nazw niektórych miejscowości w województwach: częstochowskim, elbląskim, kaliskim, kieleckim, krośnieńskim, legnickim, olsztyńskim, opolskim, radomskim, siedleckim, skierniewickim i włocławskim.

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123 i z 1991 r. Nr 75, poz. 328) oraz w związku z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej

(Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące brzmienie i pisownię nazw miejscowości:

Lp.	Województwo, gmina	Nazwa obowiązująca	Drugi przypadek, forma przymiotnikowa	Nazwa dotychczasowa, rodzaj miejscowości
1	2	3	4	5
1	częstochowskie Kłomnice	Michałów Rudnicki	-a -go michałowski	Michałów, wieś
2	elbląskie Gardeja	Morawy	-aw morawski	Mary, wieś
3	kaliskie Dobrzyca	Karminek	-nka karmiński	Karmin Pierwszy, wieś